

[Kjelgaard]

udeladt, og derfor vil jeg gerne spørge finansministeren: er det egentlige formål med forenklingen og moderniseringen af loven, at skatteministeren kan få udvidet sit jagtterritorium? Og i benægtende fald: hvorfor er den paragraf så udeladt?

Vi er tilhængere af ligestilling mellem forsikringsselskaber og tilhængere af, at ingen har særfordele, men jeg tror, der er mange ting i det nye forslag og mange ting i den gamle lov, vi skal have sammenlignet også med loven om forsikringsvirksomhed, og jeg tror også, at en del af bestemmelserne trænger til en nærmere forklaring.

Men vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde, og hvis lovforslaget gennemføres, bortfalder lovforslag nr. L 152 automatisk. Det kunne dog under alle omstændigheder være interessant at se nogle konsekvensberegninger af den foreslåede ændring.

Melchior (CD):

Også CD kan tilsige finansministeren en saglig og smidig udvalgsbehandling. Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger, men vil dog hæfte mig ganske særligt ved, at såvel kapitel 1 og 2 som kapitel 3 alle slutter med ordene »Finansministeren fastsætter«, og så er det henholdsvis anbringelsen af statsanstaltens midler, nærmere regler for bestyrelsens arbejde og nærmere regler om forsikringsvilkårene i kapitel 3. Det har været nævnt perifert af den forrige ordfører. For mit parti er dette et ret væsentligt punkt, og det er også fremhævet af finansministeren i bemærkningerne som den ene af de to væsentlige ændringer i forhold til nugældende lov, at man tillægger finansministeren en hel række beføjelser til at fastsætte nærmere.

På en måde lyder det som et ideal, at vi her i folketinget kun beskæftiger os med større linjer, alene af den grund, at vi som regel ikke har forstand på detaljerne og derfor overlader til nogle, der arbejder mere intenst med de enkelte områder, at udfylde de ramme love, vi giver. Over for dette står den betænkelighed, at således som vort statsstyre nu engang er og formentlig skal og bør vedblive med at være, vil alle embedsmænd arbejde med disse ting på ministerens ansvar, og derfor vil der altid stå: ministeren fastsætter. Det kræver et meget stort mål af tillid til den pågældende minister. Det hjælper ikke, at en

sådan tillid er til stede, i det øjeblik en lov vedtages, for det er jo ikke sikkert, at den pågældende minister er minister i hele lovens gyldighedstid. Det skorter ikke fra min eller mit partis side på meget vidtgående tillid, både i den politiske og i den alment menneskelige forstand af ordet, til den nuværende finansminister, men vi har alligevel med frygt iagttaget, at flere og flere love vil henlægge flere og flere områder og flere og flere bestemmelser til udførelse af lovens hovedparagraffer til denne eller hin minister. Vi frygter, at det er en udvikling, som vil give ministeren for meget at bestille, for megen hovedpine, og som vil tage kontrollen med væsentlige ting bort fra folketinget. Min gruppe har derfor helt generelt bestemt sig til at være opmærksom på forhold af denne art, og vi kan også opfordre andre partier til at være det. Stadig væk er dette ikke rettet imod den nuværende regering eller den enkelte ressortminister deri, men jeg tror, at man skal tænke sig meget godt om også fra ministrenes side. Det er klart, at når man skal udforme en lov og gerne vil holde den i få paragraffer, er det fristende lige at slutte af med at sige: resten bestemmer ministeren.

Men som sagt, disse principielle betragtninger, som altså også gælder en hel række andre lovforslag, vi har til behandling i denne tid, skal ikke være til hinder for en saglig og fair behandling af dette lovforslag, i hvilken jo også fremskridtspartiets forslag nr. L 152 vil indgå.

Jeg har ikke nogen særlig kommentar at knytte til det. Vi finder det lovlig tyndbenet. Det virker, som om fremskridtspartiet i øjeblikket absolut skal fremsætte egne forslag om alle de spørgsmål, i hvilke regeringen har taget eller tager et initiativ. Jeg tror ikke, at fremskridtspartiet besidder den nødvendige arbejdskraft og indsigt til at kunne gøre noget sådant, men selvfølgelig vil vi da gerne i udvalget også lade lovforslag nr. L 152 indgå i de drøftelser, der skal foregå.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal først udtrykke min tilfredshed med, at ministeren møder med et helt nyt lovforslag i stedet for at komme med en række ændringsforslag. Det har lettet både forenklingen og forståelsen, og det var måske